

الرابع: في الأحكام، وهي مسائل:

مبحث چهارم: احکام ظهار

الأولى: الظهار محرم.

اول: ظهار حرام است.

الثانية: لا تجب الكفارة بالتلفظ، وإنما تجب بالعود، وهو إرادة الوطء. ويحرم الوطء حتى يُكْفَرُ. ولو وطأ قبل الكفارة، لزمه كفارتان. ولو كرر الوطء تكررت الكفارة.

دوم: كفاره با گفتن لفظ ظهار واجب نمی شود، بلکه با بازگشت از آن -که همان اراده نزدیکی کردن است- واجب می شود، و نزدیکی کردن قبل از پرداخت کفاره، حرام است و اگر قبل از پرداخت کفاره نزدیکی کند باید دو کفاره پرداخت نماید، و اگر نزدیکی را تکرار کرد، کفاره تکرار می شود.

الثالثة: إذا طلقها بعد الظهار رجعاً، ثم راجعها لم تحل له حتى يكفر. ولو خرجت من العدة، ثم تزوجها ووطأها، فلا كفارة. وكذا لو طلقها بائناً، وتزوجها في العدة، ووطأها. وكذا لو ماتا، أو مات أحدهما، أو ارتدَا، أو ارتد أحدهما.

سوم: اگر زن را بعد از ظهار طلاق رجعی دهد، سپس در عده رجوع کند تا زمانی که کفاره را نپردازد زن بر او حلال نمی شود، و اگر بعد از اتمام عده دوباره با او ازدواج کند برای نزدیکی نیازی به دادن کفاره نیست. همچنین اگر او را طلاق بائن دهد و در عده با او ازدواج کند، یا هر دو یا یکی از آن ها بمیرد یا هر دو یا یکی از آنها مرتد شود، پرداخت کفاره لازم نیست.

الرابعة: إذا قال : أنت علىٰ كظهر أمي إن شاء زيد، فقال: شئت، وقع، ولو قال: إن شاء الله، لم يقع ظهار به.

چهارم: در صورتی که مرد بگوید «انتِ علىٰ كظهرِ اُمّي إن شاءَ زيد» (تو برای من مانند پشت مادرم هستی اگر زید بخواهد) و زید بگوید: «می خواهم» ظهار واقع می شود، ولی اگر مرد بگوید: «انتِ علىٰ كظهرِ اُمّي إن شاء الله» (تو برای من مانند پشت مادرم هستی اگر خدا بخواهد) ظهار واقع نمی شود.

الخامسة: لو ظاهر من أربع بلفظ واحد، كان عليه عن كل واحدة كفارة. ولو ظاهر من واحدة مراراً، وجّب عليه بكل مرة كفارة، فرق الظهار أو تابعه. ولو وطأها قبل التكبير لزمه عن كل وطء كفارة واحدة.

پنجم: اگر با گفتن یک لفظ با چهار زن ظهار کند باید برای هر کدام از زن‌ها یک کفاره بدهد، و اگر با یکی از زنانش چندین بار پشت سر هم یا جداگانه ظهار کند باید به ازای هر بار یک کفاره بدهد -چه این ظهار جداگانه باشد و چه به دنبال آنها باشد- و اگر قبل از پرداخت کفاره با او نزدیکی کند برای هر بار نزدیکی باید یک کفاره بدهد.

السادسة: إذا أطلق الظهار حرم عليه الوطء حتى يكفر، ولو علّقه بشرط جاز الوطء ما لم يحصل الشرط، ولو وطأ قبله لم يكفر. ولو كان الوطء هو الشرط يثبت الظهار بعد فعله، ولا تستقر الكفارة حتى يعود.

ششم: اگر بدون قرار دادن شرطی ظهار کند تا قبل از پرداخت کفاره، نزدیکی کردن بر او حرام است، و اگر ظهار را مشروط به چیزی کند تا زمانی که شرط محقق نشود نزدیکی کردن جایز است، و اگر قبل از آن نزدیکی کند کفاره واجب نمی‌شود، و اگر نزدیکی کردن را شرط قرار دهد^(۱) بعد از نزدیکی، زن بر او حرام می‌شود تا کفاره بدهد.

السابعة: يحرم الوطء على المظاهر ما لم يكفر، سواء كفر بالعتق أو الصيام أو الإطعام. ولو وطأها في خلال الصيام استئناف. ويحرم عليه ما دون الوطء كالقبلة والمساحة.

هفتم: نزدیکی کردن برای ظهارکننده قبل از پرداخت کفاره حرام است -چه کفاره با آزاد کردن بندهای باشد یا گرفتن روزه و یا اطعام کردن باشد- و اگر در بین روزه‌های کفاره نزدیکی کند، باید از ابتدا شروع کند و کمتر از نزدیکی مانند بوسیدن و ملاعنه نیز بر او حرام است.

الثامنة: إذا عجز المظاهر عن الكفارة، أو ما يقوم مقامها عدا الاستغفار يجزيه الاستغفار.

هشتم: اگر ظهارکننده از پرداخت کفاره یا جایگزین آن به جز استغفار ناتوان باشد، همان کفایت می‌کند.

التاسعة: إن صبرت المظاهرة فلا اعتراض، وإن رفعت أمرها إلى الحاكم، خيره بين التكfir والرجعة أو الطلاق، وأنظره ثلاثة أشهر من حين المراقبة. فإن اقتضت المدة، ولم يختار أحدهما ضيق عليه في المطعم والمشرب، حتى يختار أحدهما. ولا يجبره على الطلاق تضيقاً، ولا يطلق عنه.

نهم: اگر زنی که ظهار شده است صبر کند که هیچ، و اگر موضوع را به حاکم ارجاع دهد، حاکم به مرد بین پرداخت کفاره و بازگشت و یا طلاق دادن زن، حق انتخاب می‌دهد و از آن زمان به او سه ماه مهلت می‌دهد؛ پس اگر مدت به پایان رسید و یکی از دو مورد را انتخاب نکرد، در غذا و نوشیدنی‌اش سخت می‌گیرند تا یکی را انتخاب کند و با سختگیری او را مجبور به طلاق نمی‌کند و نمی‌تواند از طرف او طلاق بدهد.

1- مانند اینکه بگوید تو مانند پشت مادر من هستی اگر با تو نزدیکی کنم. (متترجم)

ويحق بهذا:

پیوست:

النظر في الكفارات:

كفارهها